

XIV

AD AVGVSTVM

Strophe Alcaica

Quae cūra patrum, quaeve Quirītium,
Plēnīs honōrum mūneribus tuās,
 Auguste, virtūtēs in aevum
 Per titulōs memorēsque fāstūs

Aeternet ? Ō, quā sōl habitābilēs
Illūstrat ōrās, māxime prīncipum ;
 Quem lēgis expertēs Latīnae
 Vindelici didicēre nūper,

Quid Mārte possēs : mīlite nam tuō
Drūsus Genaunōs, implacidum genus,
 Breunōsque vēlōcēs, et arcēs,
 Alpibus impositās tremendīs,

Dēiēcit ācer plūs vice simplicī.
Māior Nerōnum mox grave proelium
 Commisit, immānēsque Raetōs
 Auspiciīs pepulit secundīs ;

Spectandus in certāmine Mārtiō,
Dēvōta mortī pectora lībrae
 Quantīs fatīgāret ruīnīs,
 Indomitās prope quālis undās

Exercet Auster, Plēiadum chorō
Scindente nūbēs : impiger hostium
 Vexāre turmās, et frementem
 Mittere equum mediōs per īgnēs.

Sic taurifōrmis volvitur Aufidus,
Quī rēgna Daunī praefluit Āpulī,
 Cum saevit, horrendamque cultīs
 Dīluviem meditātur agrīs :

Vt barbarōrum Claudius agmina
Ferrāta vāstō dīruit impetū,
 Prīmōsque et extrēmōs metendō
 Strāvit humum sine clāde victor,

Tē cōpiās, tē cōnsilium et tuōs
Praebente dīvōs. Nam tibi, quō diē
 Portūs Alexandria supplex
 Et vacuam patefēcit aulam,

Fortūna lūstrō prospera tertiō
Bellī secundōs reddidit exitūs,
 Laudemque et optātum, peractīs
 Imperiīs, decus arrogāvit.

Tē Cantaber nōn ante domābilis,
Mēdusque, et Indus, tē profugus Scythes
 Mīrātur, ō tūtēla praesēns
 Ītalīae dominaeque Rōmae !

Tē, fontium quī cēlat orīginēs,
Nīlusque, et Hister, tē rapidus Tigris,
 Tē bēluōsus quī remōtīs
 Obstrepit Ōceanus Britannīs,

Tē nōn paventis fūnera Gallīae
Dūraeque tellūs audit Hibēriae ;
 Tē caede gaudentēs Sigambri
 Compositīs venerantur armīs.